"Els va estimar fins a l'extrem"
Materials per celebrar
el Triduum Pasqual

Introducció 3

CELEBRAR LA PASQUA DEL SENYOR

Missatge del Sr. Bisbe convidant a viure la Setmana Santa 4

SUBSIDI PER VIURE EL TRÍDUUM PASQUAL

DIJOUS SANT

Celebració de la Paraula. La Cena del Senyor 9

Reflexió per al dijous sant 13

Pregària de benedicció de la taula 16

DIVENDRES SANT

Celebració de la Paraula. En la passió del senyor 18

Reflexió per al Divendres Sant 21

Pregària de benedicció de la taula 22

Pregària a Maria al Divendres Sant: "Stabat Mater" 23

DISSABTE SANT

Celebració de la Paraula. En la sepultura del Senyor 25

Reflexió per al Dissabte Sant 28

Pregària de benedicció de la taula 29

DIUMENGE DE PASQUA

Celebració de la Paraula. Resurrecció del Senyor 31

Reflexió per al Diumenge de Pasqua 33

Pregària de benedicció de la taula 34

Pregària del "Regina Coeli" 35

Introducció

Les circumstàncies de la pandèmia del coronavirus fan que, aquest any, celebrarem la mort i la resurrecció del Senyor –el Tríduum pasqual- a casa. Som convidats a unir-nos espiritualment a la celebració del Bisbe de la nostra església diocesana, Francesc, o del rector de la parròquia i fer la pròpia celebració en família o personalment. Exercint el sacerdoci baptismal, la casa es converteix en lloc de culte i la família, en església domèstica i assemblea creient. Jesucrist es fa present quan l'església prega, ell que ha promès: "on hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo som allà enmig d'ells" (Mt 18,20). En aquest temps de dejuni eucarístic, i quan no es pot celebrar l'eucaristia de manera pública per raons sanitàries, es poden multiplicar les celebracions litúrgiques de la Paraula, viscudes en família, ja que aquesta és la primera cèl·lula de l'església. Alhora és una oportunitat per viure l'espiritualitat en l'àmbit familiar -església domèstica- i descobrir Jesús present en la seva Paraula i en l'amor dels qui formen i conviuen en la unitat d'una mateixa casa.

Serà oportú preparar degudament un espai de la casa, un racó, per a la pregària en família en aquests dies sants. Pot posar-se la Bíblia oberta amb un ciri o llàntia encesa i una imatge de Jesucrist clavat a la creu. La creu és el principal signe cristià.

A continuació us oferim uns subsidis per a la pregària en els dies sants (Dijous, Divendres, Dissabte i Diumenge): una Celebració de la Paraula per a cada dia i una benedicció de la taula. Compartir el pa de cada dia a la taula familiar té un valor de símbol, especialment en donar gràcies a Déu per l'aliment d'ell rebut i en evocar l'eucaristia que ens fa descobrir el Senyor en la fracció del pa.

CELEBRAR LA PASQUA DEL SENYOR

Missatge convidant a viure la Setmana Santa

"Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió!" (Lc, 22, 15). Aquestes paraules, que Jesús dirigeix als seus deixebles abans de la Passió, són també vàlides per a nosaltres avui. Jesús vol seure'ns a la seva taula per compartir el seu pa i omplir-nos del seu amor desbordant. En aquests dies estem "espantats i perduts", com deia el Papa fa uns dies. La pandèmia del covid-19 ha desemmascarat "la nostra vulnerabilitat i ha deixat al descobert aquestes falses i supèrflues seguretats amb les que havíem construït les nostres agendes, els nostres projectes, rutines i prioritats. Ens mostra com havíem deixat adormit i abandonat el que alimenta, sosté i dóna força a la nostra vida i a la nostra comunitat" (Urbi et orbi, 27-3-2020). Per això, l'experiència de la nostra fragilitat pot ser una oportunitat per descobrir els valors de l'esperit i discernir què és allò que no passa, que dura per sempre. En aquests dies ens sentim especialment cridats a tornar a Déu, a confiar en el seu amor i experimentar, d'aquesta manera, la pau i serenitat que porta la seva presència en les nostres vides.

Molts cristians es demanen com serà possible viure la Setmana Santa quan no podem acudir als temples i participar en les emotives i profundes celebracions d'aquests dies i quan tampoc podrem acompanyar pels nostres carrers les imatges que veneram i que ens ajuden a introduir-nos en el misteri que celebram. Certament trobarem moltes coses a faltar aquests dies, però continua essent possible viure la Setmana Santa. És més, l'absència d'aquestes celebracions exteriors potser ens estigui convidant a viure-la amb més interioritat, introduint el nostre cor en el misteri de la mort i resurrecció de Jesucrist.

Jesús continua desitjant de tot cor celebrar la Pasqua amb nosaltres. Ell espera que aquest diumenge de rams ho celebrem des del fons de cor, que el contemplem a la creu per omplir-nos del seu amor, que visquem el silenci de dissabte sant i que esclatem amb Ell de goig en el matí de Pasqua. Serà, sens dubte, una Setmana Santa diferent però de cap manera buida. Per tal d'ajudar-vos a viure-la, us ofereixo aquestes orientacions.

1.- Alimentar-nos amb el pa de la Paraula

Ja que en aquest temps se'ns priva de l'aliment amb el pa de l'Eucaristia, no deixem de nodrir -nos amb el pa de la Paraula, en la qual està present el mateix Senyor. En l'exhortació "Verbum Domini" recordava el Papa Benet que "Crist, realment present en les espècies del pa i del vi, està present de manera anàloga també en la Paraula proclamada en la litúrgia" (n. 56). Aquest temps pot ser una oportunitat per descobrir la presència de Crist en l'Escriptura i per entrar en diàleg amb Ell, deixant que la seva Paraula ressoni en tota la nostra vida.

Podríem aprofitar aquests dies, en què disposam de més temps lliure, per llegir a poc a poc els relats de la Passió en algun dels Evangeli o per resar amb els salms. Podem fer-ho individualment, però seria millor fer-ho comunitàriament, al costat d'altres membres de la nostra família. No oblidem que cada família és "església domèstica" (LG 11), cridada a viure, celebrar i proclamar l'Evangeli. La lectura de la Paraula de Déu i la pregària tenen un sentit especial quan ho feim units a altres cristians.

Per tal d'ajudar-vos a viure la litúrgia de Setmana Santa, des de la Diòcesi us facilitam un material senzill, que conté algunes celebracions per a realitzar en família o cadascú individualment. Al mateix temps, serà bo que us uniu interiorment a les celebracions que es realitzen sense poble a la Catedral o en les diverses parròquies. També us pot ajudar seguir les retransmissions d'aquestes celebracions a través dels mitjans de comunicació.

Els que pugueu, serà bo que també reseu la pregària de laudes i de vespres (és fàcil trobar els texts a la web). Comptam també amb exercicis de pietat que han ajudat a moltes generacions de cristians, com són el "Viacrucis" i el rés de el Sant Rosari. Seria un testimoni molt notable resar en família. I no oblidem concloure sempre la nostra pregària oferint-la pels que han mort i pels seus familiars, pels malalts i el personal que els atén i pels que estan en quarantena.

2.- Créixer en l'amor

La nostra pregària ha de conduir-nos a créixer interiorment i, de manera especial, a créixer en l'amor. Sabem molt bé que tota la vida del cristià es resumeix en l'amor a Déu i al proïsme. Per això, la nostra vivència de la Setmana Santa serà sincera i autèntica si produeix en nosaltres fruits d'amor, de misericòrdia, de perdó i de comprensió. Contemplar la misericòrdia del Pare i l'amor incondicional de Jesús, ens empenyen a estimar amb passió a Déu i als servir-lo en els germans, agenollant-nos per rentar els peus de tots.

Aquests dies de confinament poden ser ocasió per exercir l'amor als altres, tenint amb ells gests d'acolliment, d'afecte i de tendresa. No podem oblidar tampoc a tantes persones que pateixen i que necessiten la nostra ajuda. Durant l'acte impressionant de la benedicció extraordinària Urbi et Orbi es lamentava el Papa: "No ens hem detingut davant les teves cridades, no ens hem despertat davant les guerres i les injustícies del món, no hem escoltat el crit dels pobres i del nostre planeta greument malalt . Hem continuat impertorbables, pensant en mantenir-nos sempre sans en un món

malalt".

Tant de bo la celebració de la Setmana Santa ens condueixi a créixer en l'amor als més dèbils de la nostra societat. Els analistes preveuen que aquests dies de cessament de tota activitat tindran unes conseqüències econòmiques terribles, amb augment de l'atur i de la pobresa. Nosaltres, com a Església, haurem d'estar vetllant aquí, atents a la veu dels últims i manifestant la nostra solidaritat amb ells.

3.- Replantejar la nostra manera de viure

Finalment, crec que és molt important que aprenguem del que ens està passant. El veritable desafiament d'aquests dies terribles no és saber quan acabaran sinó si serem capaços de construir alguna cosa nova. Seria una pena que afrontàrem amb frivolitat i superficialitat aquesta crisi sanitària, sense arribar a revisar a fons la nostra manera de viure. Seria també lamentable que ens deixéssim portar només per sentiments passatgers i no arribéssim a prendre determinacions serioses respecte de nosaltres mateixos, de la nostra relació amb els altres i amb el medi ambient, que és la "casa comuna".

També com Església hem de viure aquests dies com una ocasió per tornar-nos a Déu. En aquests dies ressonen en el meu cor de manera especial aquestes paraules de Sant Pau: "No passeu ànsia per res. Al contrari, en qualsevol situació, exposeu a Déu els vostres anhels en l'oració i la súplica, acompanyades d'acció de gràcies. I la pau de Déu que està molt per damunt de tot el que podeu pensar, vetllarà, com un sentinella, tota la vostra vida interior en Crist Jesús" (Flip 4, 6-7). Al mateix temps, sentim com Església la crida a la responsabilitat respecte dels altres i, per això, aquesta situació ens convida a posar-nos al servei de tots.

Per la meva banda, celebraré a porta tancada els sants misteris a la Catedral i us deman que us uniu interiorment a la meva pregària. En cadascuna de les celebracions us tindré molt presents, amb el dolor de no poder-vos veure físicament, però amb la seguretat que ens dóna saber que estem en comunió els uns amb els altres i tots units a la veritable vinya, que és Jesucrist. D'altra banda, els mitjans de comunicació de la nostra Diòcesi facilitaran que, a través dels mitjans telemàtics, pugueu unir-vos a les celebracions de la nostra Catedral.

Esperant el moment que en puguem celebrar de nou tots junts la nostra fe, rebeu una abraçada del vostre germà i pastor,

+Francesc, bisbe de Menorca

1 abril 2020

El Tríduum pasqual, el cor de tot l'any litúrgic, commemora el pas o trànsit del Senyor d'aquest món al Pare a través de la seva mort, sepultura i resurrecció, que varen tenir lloc al llarg dels tres dies: divendres, dissabte i diumenge. Per açò, el Tríduum pasqual –tal com suggereix el nom- consta de tres dies. La celebració vespertina del dijous és com la introducció a les celebracions dels dies sants del Tríduum ja que els dies més importants del calendari cristià s'inicien en les últimes hores del dia anterior. El Tríduum ve precedit per la quaresma i continuat per la cinquantena pasqual, i és en la unitat del seu conjunt la pròpia celebració de la Pasqua.

El Dijous Sant, en la celebració de la Cena del Senyor, que constitueix el començament del Tríduum pasqual, es celebra la institució de l'Eucaristia, el servei d'amor als germans i la institució del sacerdoci.

El Divendres Sant es commemora la passió i mort del Senyor. Es proclama i medita el text de la passió segons l'evangelista Joan que presenta la mort de Jesús en la creu com l'entronització del rei i la màxima revelació del Fill de Déu. Des d'aquesta perspectiva gloriosa, la creu és adorada com a tron i font de gràcia. Avui aquesta passió i mort del Senyor continua en el seu cos, en les persones concretes dels nostres germans. Davant la creu de Jesús l'església comprèn la seva vida i la vida del món a la llum d'aquell qui ha estimat fins a donar la vida.

El Dissabte Sant és celebrat en el silenci i en l'expectació. La contemplació i el silenci profund i dens ajuden a entendre el misteri de la mort i sepultura del Senyor.

En la Vigília pasqual l'Església celebra la Resurrecció del Senyor i tot esdeveniment de salvació que Déu ha obrat en la història a favor del seu poble d'Israel i de tota la humanitat. En la Resurrecció del seu Fill s'obre una perspectiva nova de vida i plenitud d'amor i salvació. Esperam vigilants el seu retorn perquè ens faci viure amb ell per sempre. En la Vigília és central la celebració dels sagraments de la iniciació cristiana, que son renovats per tots els fidels. La vida nova del ressuscitat esdevé sempre vida nova per a l'Església. La celebració de la Vigília pasqual constitueix el centre del Tríduum, experiència d'alliberament i redempció.

La celebració ens uneix a l'obra que Déu ha realitzat en la història per Jesucrist i anticipa el futur, quan tota la humanitat entrarà en el descans de Déu, en el seu Regne.

Dijous Sant

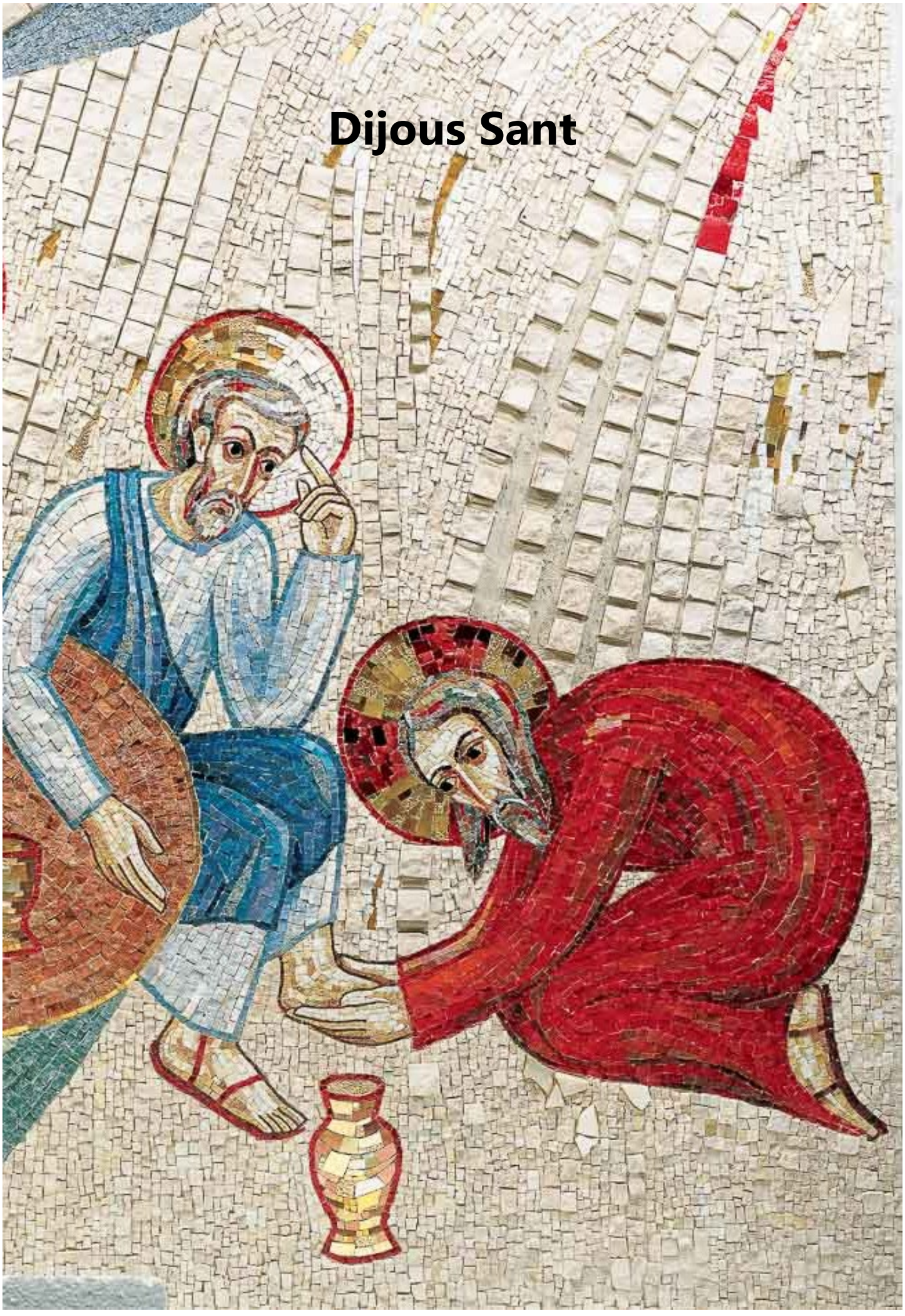

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

LA CENA DEL SENYOR

En el nom del Pare , i del Fill i de l'Esperit Sant

Amén

Pregària

Oh Déu, Vós ens heu reunit en família en el dia en el qual el vostre Fill únic ha confiat a la seva Església el gest del seu amor i li ha donat el sagrament de la nova aliança eterna. Feu que, escoltant la seva Paraula, rebem la plenitud de la caritat i de la vida. Per Jesucrist, Senyor nostre.

Amén

Salm 143 (142)

Senyor, escolta la meva pregària,

estigues atent a la meva súplica,

respon-me, tu que ets bo i fidel.

Evocant el record de temps antics,

meditant les teves proeses,

considerant les obres de les teves mans,

estenc els braços cap a tu:

em sent davant tu com una terra esgotada.

De pressa, Senyor, responeu-me,

que ja em falta l'alè;

no m'amaguis la teva mirada,

que baixaria a la fossa de la mort.

Fe'm escoltar el teu amor a punta de dia,

perquè jo confii en tu.

Fe'm conèixer el camí que he de segui,

que a tu elev la meva ànima.

Ensenya'm a fer la teva voluntat,

tu ets el meu Déu.

El teu esperit és bo:

que em condueixi per terra plana.

Pel teu nom, Senyor, guarda'm la vida;

tu que ets bo, treu-me del perill. Glòria...

Lectura de l'Evangeli segons Sant Joan (Jn 13, 1-15)

Eren les vigílies de la festa de las Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al pare. Ell que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin extrem els estimava.

Durant el sopar, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a ses mans totes les coses, conscient que venia de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es llevà el mantell i se cenyí una tovallola; després tirà aigua dins un ribell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia a la cintura.

Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu: "Senyor, vos em voleu rentar els peus a mi?

Jesús li respon: "Ara no entens això que faig; ho entendràs després"

Pere li diu: "Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus"

Jesús li contesta: "Si no et rent, tu no ets dels meus"

Li diu Simó Pere: "Si és així, Senyor, no em renteu només els peus; rentau-me també les mans i el cap".

Jesús li respon: "Qui s'ha banyat només necessita rentar-se els peus; ja està net tot ell. I vosaltres ja estau nets, encara que no tots" Jesús sabia qui l'havia de trair; per açò deia que no tots estaven nets.

Després de rentar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué: ¿Enteneu això que us acab de fer? Vosaltres em deis "Mestre" i "Senyor", i feis bé de dir-ho, perquè ho som. Si jo, que som el Mestre i el Senyor, vos he rentat els peus, també vosaltres vos ho heu de fer els uns als altres. Vos he donat exemple perquè vosaltres ho faceu tal com jo us ho he fet."

Paraula del Senyor. **Alabança a Vós, oh Crist**

Contemplar és mirar, però mirar d'una forma molt precisa. És percebre el detall, emplenar-nos d'allò que es proclama, deixar que, d'alguna manera, ens impliqui i ens remogui per dintre. Amb aquesta mirada contemplativa hem d'observar la vida i l'evangeli. Les escenes i personatges que apareixen en aquests dies sants en els textos litúrgics desborden humanitat i profunditat, són veritat nua.

Meditació:

Energia divina per eixamplar el cor

L'eucaristia és el punt central del cristianisme perquè ens revela la meta de la plenitud de la vida de Jesús i d'aquells que l'estimen. La institució de l'eucaristia es situa al final de la vida de Jesús, és la flor que neix en la seva maduresa. Perquè Jesús no ha tingut una vida aparent, sinó que ha viscut realment. Si ell posa el fet eucarístic com a conclusió de la seva vida és perquè no podia florir sinó després de trenta anys de preparació i tres anys de predicació. L'eucaristia és la flor de la qual brolla tot el desenvolupament de la vida de Jesús i de la seva participació en la vida terrena.

Recordem les paraules del Senyor: "He desitjat intensament menjar aquesta Pasqua amb vosaltres" (Lc 22,15). Aquestes paraules ens diuen que l'eucaristia és el fet del qual s'ha alimentat durant tota la seva vida, la meta de la seva actuació en el temps i en l'espai terrenys.

Hem de sentir i viure el misteri del cos de Crist. Sentir-nos implicats en l'acció sagrada de la transformació de la criatura en el cos de Crist. Implicats com la matèria que ha de ser transformada i portadors de la paraula miraculosa que reanima la vida i l'esperança en el cor de les persones que l'han oblidada. La vida té un sentit: l'edificació del cos de Crist. L'esperança, l'anhel de plenitud, de llibertat, d'amor, no és inútil: un dia aquest vi es trobarà amb la paraula de Jesús –el somniador més audaç- i es convertirà en la seva sang.

El camí és lent. El pa i el vi van ser consagrats per Jesús al final de la seva vida terrena. El pa i el vi dels homes seran cos i sang del Senyor al final del temps present. Ara ens convé caminar. Caminem oberts i sensibles a la presència de Crist en la nostra existència com energia de vida que tot, encara que lentament, ho assumeix perquè tot es converteixi, en ell, en un sol cos.

Per la nostra participació sagramental aconseguim les forces salvadores que han de canviar el nostre ésser. Aquest és el destí de l'home creient: fer-se pa que alimenta desapareixent. Llavors som consumits per altres i els nodrim de l'amor. Amb tot el bé que podem fer-los, entrarem en l'òrbita cristiana, en la realitat dels fills de Déu.

Pregàries

-Senyor, escoltau la nostra pregària

Preguem per aquells que presideixen l'església. Pel nostre papa Francesc, pel nostre bisbe Francesc. Perquè amb l'ajuda de l'Esperit Sant, que els ha confiat com a pastor al seu remat, exerceixin el ministeri amb amor i dedicació. Preguem

-Senyor, escoltau la nostra pregària

Preguem per totes les esglésies d'Orient i d'Occident. Perquè, recordant la pregària de Jesús per la unitat, trobin camins de perdó i de reconciliació recíproca i arribin a la comunió visible. Preguem

-**Senyor, escoltau la nostra pregària**

Preguem per tots els fidels. Perquè, recordant la seva vocació en el poble sant i en el món, tenguin un comportament irreprensible i siguin reconeguts com a cristians pel seu amor. Preguem

-Senyor, escoltau la nostra pregària

Preguem per tots nosaltres, en la jornada en la qual l'Església celebra la Cena del Senyor. Perquè sapiguem discernir el cos del Senyor i participem de la nova i definitiva aliança d'amor. Preguem

-Senyor, escoltau la nostra pregària

Preguem per tots els qui sofreixen a causa de la pandèmia que afecta tota la humanitat. Perquè, mirant el Servent que porta els nostres dolors, descobrim Déu que està al nostre costat i sapiguem transformar el dolor en un camí d'amor. Preguem.

-Senyor, escoltau la nostra oració

Pare nostre...

Pregària

Senyor Jesús, Vós ens heu estimat fins a l'extrem de donar la vida per nosaltres. Feu que sapiguem estimar com Vós mateix ho heu fet. I ja que Vós sou present en l'eucaristia com a signe d'amor, alimentats en la vostra taula siguem transformats en Vós i sapiguem donar la vida pels nostres germans. Donau-nos el desig de seure a la vostra taula per viure de Vós i ser en el món memòria vivent de Vós. Per Crist Senyor nostre

Amén

REFLEXIÓ PER AL DIJOUS SANT

"Vos he donat exemple"

L'escena del lavatori dels peus és un profund pòrtic de la Passió. Jesús, amb la tovallola cenyida a la cintura, postrat per rentar els peus als seus deixebles és una icona de la seva mateixa vida. Apunta a la lògica del servei, en les seves dues vessants: servir i deixar-se servir. Però, sobre tot, vincula servei i poder, que és una associació sorprenent.

Quan pensam en el Totpoderós ens imaginam un Déu enorme, tremend. En canvi, a l'evangeli el Totpoderós es manifesta en tot el seu esplendor postrat, amb la tovallola a les mans, eixugant amb delicadesa els peus dels seus i dient: "feis vosaltres el mateix".

Estaria bé una societat en la qual el poder fos, de ver, utilitzat per al bé dels altres. Especialment dels més fràgils, més vulnerables i més ferits. En fer aquesta afirmació immediatament pensam en els poderosos, homes i dones que ocupen llocs de responsabilitat en el món, gent influent, en definitiva. Però és important reconèixer que el poder és més accessible i més present. Que tots i cadascun de nosaltres som poderosos i, freqüentment, tenim molts més recursos i capacitats que no hem descobert.

Hi ha moltes **fonts de poder** en la societat contemporània:

El *poder del diner* obre portes. Garanteix comoditat, estabilitat, benestar i la seguretat de tot allò que es pot pagar.

També *l'educació* dóna poder. Tenir accés a la cultura, estar equipat amb una bona formació professional, capacita les persones i les fa forts.

Hi ha qui posa el poder en la *força física*, que segueix essent en determinats contextos instrument de domini i submissió.

L*'autoritat* dóna poder. Qualsevol que té un lloc que implica la capacitat de respondre –o no respondre- als altres d'una determinada manera, es descobreix amo de la seva parcel·la. En algunes ocasions es tracta de parcel·les raquítiques, però que permeten a les persones petits actes de reafirmació de la seva autoritat.

La *salut* dóna poder. Quan falla hom percep la llibertat que dóna, la capacitat de moviment que possibilita. Contràriament, estar-ne mancats limita l'autonomia, les possibilitats i iniciatives. Tenir salut és una forma molt real i concreta de ser poderós.

La *informació* dóna poder. Permet actuar amb coneixement de causa. Pensem en la importància de la informació en els àmbits del treball i de la relació.

En la nostra cultura de la imatge s'insisteix sempre en el *valor de la bellesa* que possibilita manejar el joc de la seducció, la qual cosa permet molts avantatges.

També les *capacitats* són font de poder. Encara que no sempre els més capaços destaquin, sí

ho fan els més mediàtics. En allò quotidià, l'habilitat és una eina en mans de qui la té. Hi ha qui domina el llenguatge, qui sap escriure, aquell qui és un "manetes", l'intel·ligent... i tot açò dóna força.

La *fama* dóna poder, independentment de com s'ha arribat a ella. És sorprenent la força que tenen els personatges famosos per mobilitzar la gent. Per aquest motiu se'ls contracta per a les campanyes de tot tipus. La fama dóna visibilitat, i açò el converteix en poderós.

L'afecte és una de les fonts més profundes de poder, encara que sigui en les distàncies curtes. Els sentiments són poderosos en la vida. Hi ha que veure les coses que la gent està disposada a fer, a arriscar i a posar en joc per aquells que estima. L'afecte, sovint, ens implica de tal manera que ens fa vulnerables, ens fa necessitats de l'altre, i açò significa donar-li poder sobre la nostra vida. No necessitar ningú perquè no tingui poder en la nostra vida no és humà.

Exercir el poder per servir

És fascinant allò que pot aconseguir una persona, un grup, un poble. I aquí rau el desafiament que ens planteja el text de l'evangeli proclamat: posar les nostres qualitats, els nostres dons, els nostres recursos en joc al servei del projecte del Regne. Si fem cas de l'evangeli, els destinataris són els pobres, els homes i dones que trobam en la vida i que ens necessiten. Al servei del pròxim hem de posar les nostres capacitats i recursos, aconseguint que la vida de tots sigui més plena. I açò en lo concret de cada dia.

Descobrim les nostres concretes fonts de poder i mirem de quina manera podem posar-les al servei de Déu i dels germans. Alhora ens hem de plantejar: quines formes d'exercir el poder són contràries a l'evangeli i a la ètica cristiana? No s'hi val fer el mal per aconseguir el bé.

Ama

No, no te arrepientas de amar
contra viento y marea,
contra prudencia y cálculo,
contra seguridad y egoísmo.

Como Dios mismo ama.
Si abrazas, no encadenes,
si reprendes, no destruyas.
no escatimes el tiempo,
la ternura o las lágrimas.
No aprisiones los recuerdos,
no embrides las historias.

Con libertad y afecto, ama:
con incertidumbre y compromiso.
Con el corazón en carne viva
i las manos abiertas.
Con la fecundidad de quien
engendra esperanza
en silencios, canciones y versos.

Aunque tu amor sea imperfecto, ama.
Es mejor intentarlo
que endurecer la entraña
para no arriesgarlo todo.

PREGÀRIA DE BENEDICCIÓ DE LA TAULA

En el nom del Pare, del fill i de l'Esperit Sant. Amén.

V/. Totes les criatures esperen en Vós, Senyor

R/. i Vós els donau l'aliment en el temps oportú

V/. Vós els donau, i ells el recullen

R/. obriu la vostra mà, i els saciau dels vostres dons.

Lectura (1Cor 11,23-26)

Germans, la tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. feis això, que és el meu memorial". I, havent sopat, féu igualment amb la copa, dient: "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feis això, que és el meu memorial". Perquè cada vegada que menjau aquest pa i beveu aquesta copa anunciau la mort del Senyor fins que ell vengui.

Breu silenci

Pare nostre

Pregària

Vos donam gràcies, Pare,

per l'aliment que ens donau:

com aquest pa, que era abans gra dispers pel camp,

i ha estat unit i ara damunt la taula forma una sola cosa,

així mateix reuniu tos els vostres fills, dispersos per la terra,

en la unitat del vostre Regne.

Per Crist, Senyor nostre.

Amén.

Divendres Sant

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

EN LA PASSIÓ DEL SENYOR

En el nom del Pere, i del Fill i de l'Esperit Sant.

Amén

Pregària

Oh Déu que ens heu reunit com a família en el dia en el qual heu donat el vostre Fill per a la salvació de tots els homes i dones. Sabem que ens estimau sense mesura. Feu que seguim Jesús, que fa camí cap a la mort. Sosteniu-nos com vàreu sostenir-lo a ell en la seva passió i santificau la nostra vida en el misteri de la seva Pasqua. Per Crist, Senyor nostre.

Salm 116 (114-115)

Em sent ple d'amor:
el Senyor ha escoltat la meva súplica,
ha escoltat el meu clam
així que l'invocava.

M'envoltaven els llaços de la mort,
tenia davant mi els seus paranys
i dintre meu l'angoixa i el neguit.
Vaig invocar el nom del Senyor:
"Ah, Senyor, salva'm la vida".

El Senyor és just i benigne,
el nostre Déu sap compatir,
el nostre Déu salvaguarda l'indefens,
jo era feble i m'ha Salvat.
Recobra la serenor, ànima meva,
mira el que t'ha fet el Senyor.

Ha alliberat de la mort la meva vida,

els meus ulls de negar-se en el plor,

els meus peus, de donar un pas en fals.

Lectura de la carta de Sant Pau als cristians de Filips (2,5-11)

Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrit: Ell que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res; prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes. Tingut per un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit un nom que està per damunt de tot altre nom, perquè en el nom de Jesús tothom s'agenollii al cel, a la terra i davall la terra, i tota llengua reconegui que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Es convenient llegir la Passió del Senyor segons l'evangelista Joan (Jn 18,1-19,42)

Meditació

La creu de Jesús és el misteri de Déu

La creu de Jesús revela el misteri de Déu. Ens el fa veure no com ho esperaríem, sinó com ell és. Déu no és un Déu a la nostra mida i per açò nosaltres som com no esperàvem ser.

La creu ens fa veure el misteri de Déu no com l'esperàvem. En el misteri de la creu ens revella que ell no és com l'home. Però no perquè sigue més gran i superior a nosaltres.

És en la manera d'estimar on, en definitiva, s'observa la distància entre Déu i nosaltres.

Alguna cosa insospitada pot començar a observar-se. La lliçó més gran que podem aprendre quan en la creu tots l'insulten, l'injurien i li demanen que baixi de la creu és la del centurió que afirma, veient com havia expirat: "Veritablement aquest home era el fill de Déu".

Pregàries

-Lloança a Vós, Senyor

Crist Salvador, com el gra de blat caigut a terra, heu conegut la mort. Unida a Vós, la nostra vida portarà molt de fruit. Preguem

-Lloança a Vós, Senyor

Crist, que heu baixat al més profund de la nostra condició humana, i estau a prop de tots els qui viuen el dolor, l'abandó, la malaltia. Preguem

-Lloança a Vós, Senyor

En el vostre amor heu assumit el nostre pecat. Vós, l'innocent, heu patit la mort per arrancar-nos a nosaltres de la mort. Preguem

-Lloança a Vós, Senyor

Amb el vostre amor heu vençut el mal i l'odi, i viviu per sempre al costat del Pare. Preguem

-Lloança a Vós, Senyor

Vós ens escoltau amb bondat i ens visitau en el dolor, ompliu els nostres cors manifestant la llum del vostre rostre. Preguem

Lloança a Vós, Senyor

Pregària

Senyor Jesús, en la creu ens heu manifestat l'amor de Déu i el sentit de la vida. Vós heu ensenyat i viscut que la vida es perd guardant-la per a un mateix, i es guanya donant-la. Obriu els nostres cors i feu-nos capaços de convertir la nostra vida en un do, a través de l'amor que vivim cada dia. Vós que viviu i regnau pels segles dels segles. Amén

Conclusió

Beneïu-nos, Senyor, Vós que assumiu les proves de la vida amb la vostra presència.

(Acabada la Celebració de la Paraula, es pot continuar en pregària silenciosa i personal davant la imatge de Jesús clavat a la creu)

REFLEXIÓ PER AL DIVENDRES SANT

Déu és present en l'infern de la vida

Morir crucificat és alguna cosa infernal. La creu era un invent dels perses que va passar posteriorment als grecs, i d'ells va passar a l'imperi romà, com una forma d'execució absolutament cruel. Era ignominiós morir a la creu. Era un tipus de mort infamant, on a la persona despullada, penjada en l'instrument de tortura, li era arrabassada la seva dignitat, respecte i consideració.

Hi ha una frase molt significativa en el llibre del Deuteronomi: "El qui penja de la creu és un maleït de Déu" (Dt 21,23). Si per als romans morir en una creu tenia una significació infamant, per als jueus, a més de la infàmia, la mort d'un crucificat tenia un component religiós. L'home crucificat era considerat, segons l'escriptura, com algú sobre el qual ha caigut la maledicció de Déu. Per tant, per a un jueu, allò radicalment contrari a la presència de Déu era un crucificat. Per aquest motiu podem entendre el desconcert que va provocar en els deixebles, que eren jueus, contemplar el Mestre clavat a la creu. Va ser un shok que els va costar molt superar.

Però, poc a poc, i a la llum de la resurrecció, van obrir-se a l'escàndol: Déu es revela en el seu contrari! Déu es manifesta allà on no se l'esperava! Així de sorprenent és Déu. Aquells cristians van descobrir que el lloc de la infàmia, la creu, un lloc infernal, era on Déu manifestava, d'una manera potent i clara, el seu amor per nosaltres.

On avui Jesús mor en la creu? Ell té capacitat d'il·luminar les situacions més sagnants que vivim en aquest món.

Si volem trobar Jesucrist avui, si volem descobrir la situació més manifesta de Déu avui, hi ha que aproximar-se als inferns de la vida. Allà on l'home és despullat de la seva dignitat, allà on la persona humana s'ha convertit en instrument, en un objecte, en una cosa. Allí torna esdevenir el Divendres Sant perquè Déu assumeix allò menyspreable d'aquest món, el fems de la nostra història, i en ell elegeix habitar i manifestar-se. Allí és on avui fa brillar el seu amor salvador per tots els homes.

"Miraran aquell que han traspassat", es llegeix al final de la passió de Sant Joan. Mirar el qui van traspassar equival a mirar els inferns d'aquest món. Fem-nos-hi presents, aportant el bàlsam del consol que sempre serà bona nova de l'evangeli.

PREGÀRIA DE BENEDICCIÓ DE LA TAULA

En el nom del Pare, del fill i de l'Esperit Sant. Amén.

V/. Totes les criatures esperen en Vós, Senyor

R/. i Vós els donau l'aliment en el temps oportú

V/. Vós els donau, i ells el recullen

R/. obriu la vostra mà, i els saciau dels vostres dons.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-25)

Aleshores Jesús digué als seus deixebles:

- Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em seguei-xi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però, el qui la perdi per mi, la trobarà.

Pare nostre

Pregària

La vostra misericòrdia, oh Pare,

perdona el nostre pecat.

Feu que la vostra Paraula transfiguri ara la sobrietat

d'aquest menjar en un signe del vostre desig

de retornar a Vós amb tot el nostre ésser.

Per Jesucrist Senyor nostre.

Amén

PREGÀRIA A MARIA AL DIVENDRES SANT: "STABAT MATER"

A tocar de la Creu santa
que del fill el cos aguanta,
dreta al peu, la Mare està.

Quin dolor es compararia
amb la pena de Maria
quan el veu agonitzar?

Assotat l'ha vist i objecte
de la mofa més abjecta
pels pecats del nostre món.

Ara el veu que en Creu expira
i l'escolta com sospira:
Pare meu, tot s'ha acomplert!

Feu, si us plau, que el dolor vostre
el sentim ben a dins nostre
i que amb Vós plorem el Crist.

I després per consolar-nos
feu-nos créixer i sadollar-nos
en l'amor del vostre Fill.

Dels turments que el Crist patia
prop de Vos volem, Maria,
ben de cor participar.

Feu-nos viure en Crist espera
del perdó i la vida vera
que ens guanyà amb la Passió.

I en el dia del judici
vostre ajut sigui'ns propici
i ens defensi el vostre amor.

Oh Jesús, per vostra Mare,
conduïu-nos ja des d'ara
pel camí que mena al cel.

Dissabte Sant

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

EN LA SEPULTURA DEL SENYOR

Introducció

En el nom del pare, i del Fill i de l'Esperit Sant.

Amén

Pregària

Oh Déu, vós que ens heu reunit com a família en el dia en el qual el vostre Fill ha baixat al cor de la terra per alliberar de la mort tota la humanitat, guardau tots els homes i dones que esperen veure's alliberats de la corrupció i concedeix-los participar de la glòria de vostre fill Jesucrist, que viu i regna pels segles dels segles.

Amén

Salm 130 (129)

Des de l'abisme, us crid, Senyor;
Senyor, escoltau el meu clam;
escoltau, estigueu atent
al meu clam que us suplica.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
Senyor, qui es podria sostenir?
Però sou Vós qui ens donau el perdó;
per açò mereixeu que us venerin.

Esper amb tota l'ànima, Senyor,
confii en la vostra paraula.
La meva ànima desitja el Senyor,
més que els sentinelles el matí.

Els sentinelles esperen el matí;

Israel confia en el Senyor;
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes.

Lectura de la primera Carta de Sant pau als cristians de Corint (1Cor 12,31-13,13))

Anhelau els dons més grans! I ara us vull mostrar un camí incomparablement més gran.

Si jo parlàs els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimàs, no passaria de ser com les campanes que toquen o els platerets de fan renou. Si tingués el do de profecia i penetràs tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure muntanyes, però no estimàs, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimàs, de res no em serviria.

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit i orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot hom suporta. L'amor no passarà mai.

Meditació

Amor de Déu i amor de l'home

Explicam l'eficàcia de la Pasqua afirmant que té una potència salvífica infinita perquè és un gent del mateix Déu. Però no hem d'oblidar que aquest gest de Déu es realitza en Jesús de Natzaret. Per aquest motiu té una estructura humana que necessita ser compresa.

En el sacrifici pasqual Jesús viu plenament la seva obediència al Pare i la seva participació en les situacions que l'home experimenta. Abans de deixar-se atraure per l'espiral de l'odi i de la violència, Jesús viu l'esdeveniment de la mort en creu deixant-se atraure per l'amor del Pare, amb el qual ell és una sola cosa. Ell obeeix, estima, perdona, prega, espera, alhora que experimenta fins al fons allò què significa ser partícep de l'amor de Déu vers l'home i, també, ser solidari amb els homes que són pecadors i es troben separats de Déu. Al mateix temps, l'amor humà de Jesús és l'actualització perfecta de l'amor de l'home cap a Déu. És un amor que no decau, sinó que s'intensifica, s'omple de confiança, d'obediència, d'abnegació, precisament mitjançant el sofriment i la mort. En la Pasqua, Jesús, d'una banda revela el misteri de l'amor de Déu vers l'home; de l'altra celebra i actualitza de la manera més perfecta humanament l'amor, l'obediència, la confiança de l'home amb Déu. L'aspecte singular, excepcional, únic del sacrifici pasqual és que la revelació i la celebració-actualització són una sola cosa, així com en l'ésser de Jesús, Déu i l'home, encara que distints, es fan una sola realitat en la seva persona.

Pregàries

Teniu pietat de nosaltres, Senyor

Crist Senyor que com el gra de blat vàreu ser sepultat a la terra per a un sobreabundant fruit de vida eterna. Féu que nosaltres, morts al pecat, vivim en comunió amb Vós. Preguem

- Teniu pietat de nosaltres, Senyor

Mestre, que en el jorn de la sepultura us heu amagat als ulls de tots els homes. Ensenyau-nos a estimar la vida amagada amb Vós en el misteri del Pare. Preguem

- Teniu pietat de nosaltres, Senyor

Nou Adam, que heu baixat en el regne dels morts per alliberar les ànimes dels justos des del començament del món. Féu que els qui som presoners del mal escoltem la vostra veu i ens ai-xequem amb Vós a la vida. Preguem

- Teniu pietat de nosaltres, Senyor

Pare nostre

Pregària

Pare, el vostre Fill unigènit ha baixat al regne dels morts

del qual n'ha sortit revestit de glòria.

A tots els qui fem memòria d'aquest misteri de salvació

féu que podem gaudir dels fruits de la gràcia.

Per Crist, Senyor nostre.

Amén

REFLEXIÓ PER AL DISSABTE SANT

El silenci del dissabte sant

"Hi havia un hort a l'indret on havien crucificat Jesús, i dintre l'hort un sepulcre nou, on encara no havia estat posat ningú.Com que pels jueus era el dia de la preparació, i el sepulcre es trobava a prop, van dipositar-hi Jesús" (Joan 19, 41-42)

El silenci y la buidor del dissabte sant

Tot ha acabat. Resta un silenci total. Al cenacle, a Getsemani, a les places, tribunal, carrers i calvari. Pocs sorolls. La gent celebra la pasqua a les cases. Deixebles amagats i desfets. Tot ha acabat. Al final l'odi i la injustícia han vençut, com sempre. Ha acabat una història fantàstica, massa maca per aquest món pervers.

Escoltar aquest silenci i aquests pensaments, que també hi poden ser presents en els nostres cors, i a molts ambients de la nostra societat i fins de la nostra església. La fatalitat; el que guanya al final és el més fort. Jesús absent: una bella història que va ser.

Hi ha, però, en la foscor total una llum encesa: la fe de la Mare de Déu. Ella vetlla. Sap el que és patir pel seu Fill. Valenta, ha estat present a tot. L'espasa que li van dir que travessaria el seu cor, ha esta real. Però des de la fe, la mateixa d'aquell matí de l'anunciació de l'àngel, quan va acceptar ser la mare de Jesús, quan va dir: sí, era previsible la mort del seu estimat Fill i Senyor. La llum de la fe en mig de la nit.

Jesús, el gran absent

Jesús el dissabte sant és el gran absent. Resta a la memòria dels deixebles, amics i amigues, com tots els que han mort i són estimats. Però, on és ?. El seu cos està en el sepulcre. Una gran pedra en fa impossible l'accés. Hi ha guàrdia que vigila al voltant. Cal experimentar, ni que sigui de lluny, aquest absència del Senyor.

També a la vida de les persones hi ha molts dissabtes sants. L'experiència de l'absència de Déu. Tot segueix, tot va bé o malament, tot es mou, però Ell està callat, com mort, en un sepulcre, que té una llosa immensa, i ben vigilat pels guàrdies del racionalisme més materialista. Qui no ha passat per situacions de semblants ?. Desert, sequedat, dubte sistemàtic...

No passa també un dissabte sant la nostra societat i en part la nostra Església ?. On ets, Jesús?. Quines grans pedres et separen de nosaltres ?. Quines sospites d'enganys racionalistes, de pors amagades, de dubtes i temors vigilen atentament per tal de que estiguis com mort, com una bella història que va ser, i que avui no diu res a les dones i als homes actuals ?.

Puc contemplar la fe de Maria, i demanar-li que com ella vetlli jo també en l'esperança de que el mal no és la darrera paraula, que un altre món, una altra església són possibles. Intentar demanar aquesta fe, aquest coratge, aquesta constància, el do de creure més enllà del que ja sembla s'està acabant.

PREGÀRIA DE BENEDICCIÓ DE LA TAULA

En el nom del Pare, del fill i de l'Esperit Sant. Amén.

V/. Totes les criatures esperen en Vós, Senyor

R/. i Vós els donau l'aliment en el temps oportú

V/. Vós els donau, i ells el recullen

R/. obriu la vostra mà, i els saciau dels vostres dons.

Lectura de l'evangeli segons Sant Mateu (MT 6,31-33)

No us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot açò els pagans ho cerquen amb ànsia, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres cercau primer el regne de Déu i fer el que ell vol, i tot açò us ho donarà de més a més.

Pare nostre

Pregària

Déu i Pare nostre,

en el vostre Regne els pobres menjaran i es saciaran en abundància

i tots els fidels exultaran de joia.

Us demanam que a través de la sobrietat d'aquest menjar

ens ajudeu a compartir els béns d'aquest món

amb tots els qui en són privats,

perquè tots us puguem donar gràcies i proclamem la vostra justícia.

Per Crist, Senyor nostre

Amén

Diumenge de Pasqua

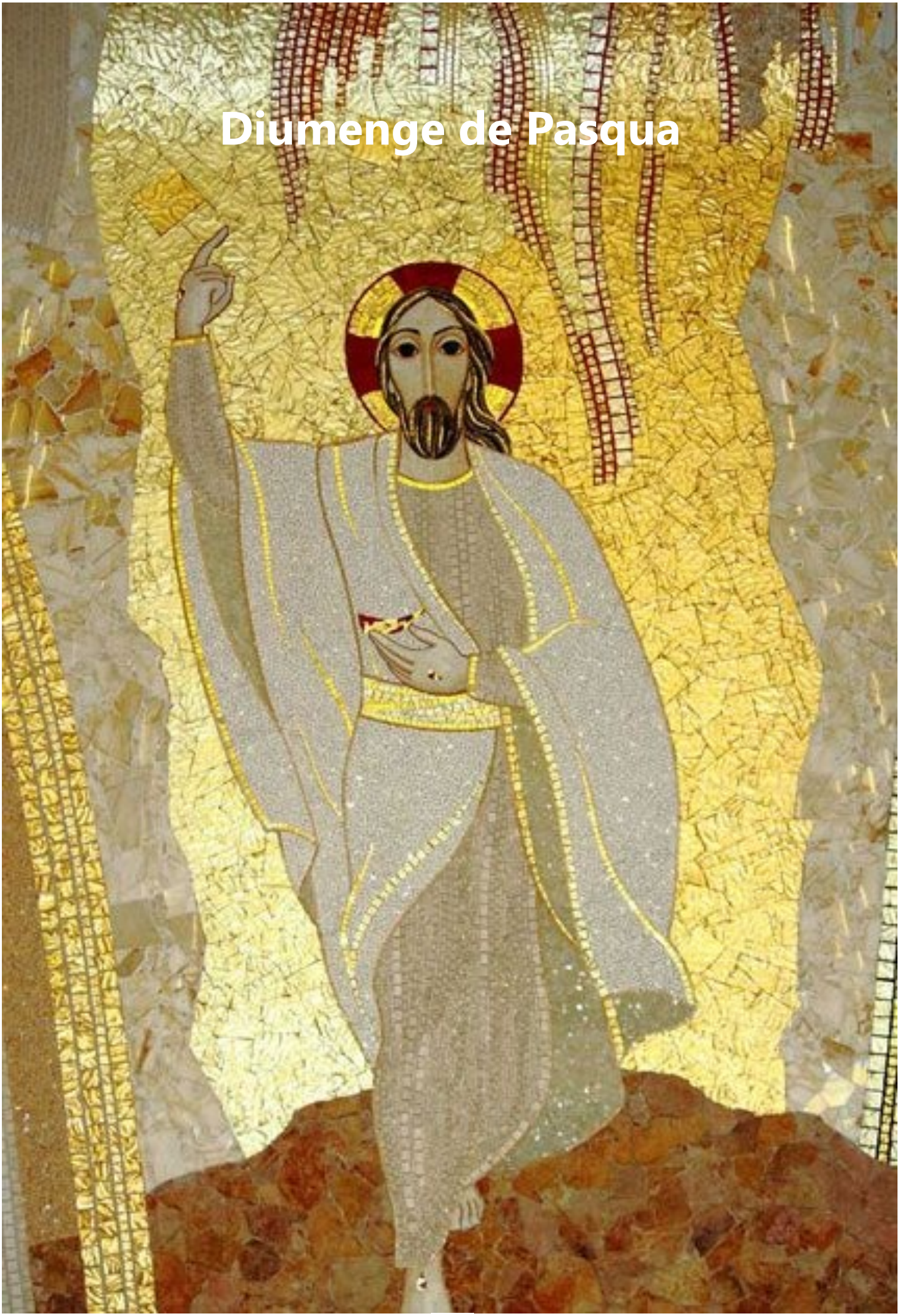

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

RESURRECCIÓ DEL SENYOR

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Amén

Pregària

Oh Déu que ens heu reunit en família en aquest dia que Vós heu fet possible perquè ens alegrem i exultem davant Vós. A l'alba heu revelat a les dones que havien anat a la tomba el rostre resplendent del vostre Fill ressuscitat. Dissipeu la nostra tristesa davant la mort i concediu-nos d'obrir-nos a la llum de la resurrecció. Per Jesucrist, Senyor nostre.

Amén

Salm 98 (97)

Cantau al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses,
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

El Senyor ha revelat el seu triomf,
i els pobles contemplen la salvació.
S'ha recordat de l'amor que guarda fidelment
a la casa d'Israel.
Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.

Aclamau al Senyor arreu de la terra,
esclafiu en cants i en crits d'alegria.
Cantau al Senyor les vostres melodies,
cantau-les al so de les cítares;
aclamau el rei, que és el Senyor,

amb trompetes i amb tocs de corn.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou.,
el món i tots els qui l'habiten;
tots els rius aplaudeixen
i aclamen alhora les muntanyes,
en veure que ve el Senyor,
que ve a judicar la terra:
judicarà tot el món amb justícia,
tots els pobles amb raó.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i va veure que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Llavors se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu:

- S'han enduit el Senyor fora del sepulcre, i no sabem on l'han posat.

Pere i l'altre deixeble van sortir cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà a Pere i va arribar primer al sepulcre, s'ajupí i va veure aplanat el llençol d'amortallar, però no hi va entrar. Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; va veure aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part. Llavors va entrar l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho va veure i cregué.

De fet encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitat d'entre els morts.

Pregàries

-Al·leluia, Vós sou la nostra vida, Senyor

Mentre encara les tenebres omplen la terra, Maria Magdalena s'acosta al sepulcre del seu Senyor. Siau Vós, oh Pare, el que treis la pedra dels nostres sepulcres i feis renéixer l'esperança. Preguem

-Al·leluia, Vós sou la nostra vida, Senyor

Davant la tomba buida, Maria corre a anunciar-ho: "han tret fora del sepulcre el Senyor". Siau Vós, oh Pare, el qui ens féu vèncer la nostra resignació i ens obriu a la novetat de la vida. Pre-

guem

-Al·leluia, Vós sou la nostra vida, Senyor

Pere i el deixeble estimat van córrer a la tomba i la trobaren buida. Siau Vós, oh Pare, el qui possibiliteu que els nostres passos avancin vers la trobada amb Vós. Preguem.

-Al·leluia, Vós sou la nostra vida, Senyor

Pare nostre

Pregària

Oh Déu, Pare nostre, Vós heu omplert de llum aquest dia alliberant el vostre Fill del lloc de la mort. Et demanam que la força creadora de la seva pasqua doni testimoni de l'esperança i de la joia amb la qual Vós renovau la faç de la terra. Per Jesucrist Senyor nostre.

Conclusió

Beneïu-nos, Senyor Jesucrist, Vós que hem passat de la mort a la vida.

Amén

REFLEXIÓ PER AL DIUMENGE DE PASQUA

El missatge era la seva pròpia persona

Jesús havia unit de tal manera el seu missatge a la seva persona, que és impensable que el seu missatge hagués continuat avant si Ell hagués romàs en el sepulcre. Jesús no era un filòsof que tenia una doctrina per entregar als homes, la qual podia continuar, encara que Ell hagués mort. No estam davant una filosofia. Estam davant una persona que ens diu que el seu missatge és Ell mateix.

La resurrecció és el començament de tot. Sense aquesta explosió de gràcia, que va aixecar Jesucrist d'entre els morts, els deixebles haguessin romàs amb por i amagats. I les dones haguessin seguint cercant entre els morts el qui jeu allà per sempre. La gran notícia, en canvi, és que "l'amor ha vençut la mort".

Aquelles persones que no han tingut la sort de sentir-se estimades profundament al llarg de la seva vida, són persones que viuen amb complexos, amb pors i inseguretats. Si l'amor hagués estat destruït per la mort, seríem desgraciats perquè no podríem treure'ns la por del damunt. Per açò es va repetint el missatge pasqual: "No tingueu por". No tingueu por perquè l'amor és més fort que la mort.

L'Amor amb majúscula és Jesucrist. Ell mateix és la garantia de que tot allò que nosaltres hem estimat humilment al llarg de la nostra vida, ens serà retornat amb escreix. La mort ha estat ferida, ferida de mort, i, per açò mateix, la vida s'obre camí, per damunt de tots els fracassos i preocupacions. Açò ens permet descarregar les nostres pors i assumir la realitat amb un nou esperit.

PREGÀRIA DE BENEDICCIÓ DE LA TAULA

En el nom del Pare, del fill i de l'Esperit Sant. Amén.

V/. Totes les criatures esperen en Vós, Senyor

R/. i Vós els donau l'aliment en el temps oportú

V/. Vós els donau, i ells el recullen

R/. obriu la vostra mà, i els saciau dels vostres dons.

Lectura de la primera carta de Sant Pere (1,3-9)

Beneït sigui Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que pel seu gran amor ens ha engendrat de nou gràcies a la resurrecció de Jesucrist d' entre els morts. Ell ha volgut que tinguéssiu una esperança viva i que posseíssiu una heretat incorruptible, indestructible, immarcessible, reservada dalt al cel per a vosaltres, que ara, en virtut de la fe, sou defensats pel poder de Déu. Ell ha volgut també que arribéssiu a la salvació, preparada per a revelar-se a la fi dels temps. Tot açò us dóna una gran alegria, ni que ara necessàriament us hagin d'entristir per poc temps proves de tota casta; perquè, si l'or, que es fa malbé, és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada, i així es farà mereixedora de lloança, glòria i honor el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres l'estimau sense haver-lo vist, i ara, sense veure'l, creis en ell. I teniu una alegria tan gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que heu assolit el terme de la fe: la vostra salvació.

Pare nostre

Pregària

Pare, avui nosaltres celebram la resurrecció de la mort del vostre Fill Jesucrist. Per ella hem passat de l'esclavitud a la llibertat, de la mort a la vida, de les tenebres a la llum, de la mort a la vida per sempre. Acolliu la nostra joia i concediu-nos de celebrar la Pasqua com profecia de redempció per a tota la creació. Siau beneït ara i sempre.

Amén

PREGÀRIA DEL "REGINA COELI"

El Regina coeli (o Regina caeli) és una oració en honor de la Verge Maria a manera de felicitació per la resurrecció del seu fill Jesucrist.

El Regina Coeli substitueix el rés de l'Àngelus durant el temps pasqual

V/. Reina del cel, alegreu-vos, al·leluia;
R/. perquè aquell que meresquéreu portar, al·leluia,

V/. ha ressuscitat tal com digué, al·leluia.
R/. Pregueu Déu per nosaltres, al·leluia.

V/. Alegreu-vos, Verge Maria, al·leluia.
R/. Realment el Senyor ha ressuscitat, al·leluia.

Pregària

Oh Déu, vós ompliu el món d'alegria

amb la resurrecció del vostre Fill, Jesucrist, nostre Senyor:

per la intercessió de la seva mare, la Verge Maria,

concediu-nos d'arribar al goig de la vida eterna.

Per Crist Senyor nostre.
Amén

© Bisbat de Menorca. Secretariat de Litúrgia

Il·lustracions: Marco Ivan Rupnik i Centro Aletti (Roma)